

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 27. SZÁM, 2010. JÚL. 4.

Kedves Testvérek!

Amikor a hét elején elkezdtem készülni a mai szolgálatra és elolvastam a mai Igét, rögtön kibújt belőlem a nyelvész. Felvetődött ugyanis bennem a kérdés, hogy a megtérés aktív avagy passzív történés-e? Tehát: én térek-e meg, vagy az Isten térít-e magához? Ez egy hatalmas kérdés, mert ha ezt nem tisztázzuk, tehát a megtérés mikéntjét, akkor nagyon könnyen kerülhetünk komoly

saját magamnak is, hogy figyelj Istenre, hallgasd Őt, mert valamit mond neked. Figyelj a szavára, és azt a gondolatot, melyet gondoltál, vizsgálj meg az Ő világgosságánál. És ez mindenkire vonatkozik, legyen valaki akármilyen bölcs. Ezután azonban jönnie kell a megtérés ószövetségi fogalmából fakadó cselekvésnek: a *súb* ige azt jelenti, hogy *egy bizonyos úton visszafordulni*. Már nem abban az irányban haladni, mint eddig, hanem egy másikban. Jobban mond-

...mert puszta vá vált a Sion hegye, rókák szaladgálnak rajta.

JerSír 5,18

tévutakra. Ha pedig a megtérésnél, a keresztény élet kezdetén kudarcot vallunk, akkor az egész csak tévelygések sorozatából állhat, de nem vihet minket az Örök Életre.

Ahhoz, hogy közelebb kerüljünk a helyes megoldáshoz, érdemes megvizsgálni a megtérés szóra használt bibliai szavakat. Kezdjük az újszövetséggel, a *methanoia*-val. A jelentése miatt érdemes ettől a kifejezéstől indulni. Ugyanis szó szerint azt jelenti, hogy *a gondolkodást alávetni*. Mintegy magában foglalja a megtérés lényegét: az én gondolatom alacsonyabb rendű, mint Istené. Persze ez nem is olyan könnyű a mai, az individumot mindenképp fölé állító világban. Igazán nehéz ma azt mondani, még

va ugyanazon az úton, csak visszafelé. Mintegy megbánva azt, amit tettem, aktívan szeretném korrigálni, jóvá tenni. Mindenesetre a két ige vizsgálata után leszögezhetjük, hogy a megtérés szónak ezekben az értelmezéseiben nagyon is aktív folyamatokat kell feltételezni, és nem lehet megelégedni egyfajta állapottal, hanem tenni kell érte, és folyamatosan kell érte tenni.

Térjünk vissza azonban a kiindulási problémához, és vegyük sorba, hogy miért lehet a megtérésről mint passzív folyamatról beszélni, és nézzük meg azt is, hogy miért aktív ez a folyamat. Az ember szempontjából passzív folyamatról beszélhetünk, mert a hit és ezzel együtt a megtérés a Szentlélek ajándé-

ka. És mint megajándékozott, természetesen nem tesz érte az ember a szó klasszikus értelmében semmit. Istennek szándékában áll ennek az ajándéknak az adományozása. Az Ő részéről így egy nagyon is aktív folyamatról beszélhetünk, melynek első fázisa a magvetés. Ehhez Isten nyilván igénybe veszi gyermekei segítségét, mintegy óriási kiváltságot biztosítva nekik arra, hogy ők is részt vegyenek ebben a szent szolgálatban. A magot azonban nem elég elvetni, gondozni is kell. Isten ebben is nagyon gyakran veszi igénybe már megtért gyermekei segítségét. Sokszor csak egy-egy lelkigondozói beszélgetés az, amely a megtérés útján segít valakinek. Annak a beláttatása pedig, hogy én egy bűnös ember vagyok, aki Isten kegyelme nélkül elveszett, egyértelműen Isten munkája. Hiszen ki is lenne képes erre magától? Gondoljunk a paradicsomi esetre. Ment a felelősség kenegetése egymásra és a kígyóra, de azt már nem látta be az ember: nekem valamire, Valakire szükségem van. Soha! Ennél büszkébbek vagyunk. Amúgy is könnyebb a körülményeket, a másikat, vagy nem is tudom mit okolni, mint belenézni a tükörbe, és meglátni a felelőst. Így, ha idáig eljutunk, az Isten kegyelme lehet csak és semmi más.

De aktív folyamatról is beszélhetünk, ha a megtérésről esik szó. Hiszen Isten az embert olyannyira szereti, hogy választási lehetőséget kínál neki. De helyesen kell dönteni. A próféta azt kéri Istentől, hogy térítse meg magához. De hogy is van ez? A nép egyszer már megtért és megismerte a kegyelmet, akkor még-

is mi kell még? Mit kell és lehet ehhez hozzátenni, vagy esetleg elvenni ebből? Leginkább azt, amit talán úgy lehet megfogalmazni, hogy az első szeretet tüze. Igen, van ilyen. Amikor még a börtönben szolgáltam, sokszor elgondolkodtam. Hogyan is van ez? Ezek közül az emberek közül sokan, mondhatni a többség volt elsőáldozó, konfirmált, de akkor mi romlott el ennyire? A válaszhhoz elég felnyitni az Ószövetséget. A nép érezte ugyan Isten szeretetét, de bármilyen kis dolog, jó vagy rossz máris bálványimádásra sarkallta őket. Még a pusztában jártak, de már készült az aranyborjú. Alig foglalták el az új hazát, máris a helyi isteneket imádták. És ilyenek vagyunk sokszor mi is. Jogos tehát a próféta kérése, és ebben az értelemben nagyon is kell Isten segítsége. Belátni egy korábbi tévedést, a rossz irányba való elindulást, nem is olyan egyszerű, mint az ember gondolja. És amikor már saját erőből belátná, lehet, hogy késő. Nem szabad elfeledni, hogy a bűn nem csak veszélyes, de csalárd is. Folyamatosan kebelezi be az embert. Arra ritkán kerül sor, ahogy az Édenben történt, bár ott is tetten érhető a „haladás”. Nem az alma letépésével kezdődött a baj, hanem ott, hogy az ember szóba állt az ösellenséggel. Az így kialakuló „beszélgetés” vége szükségképpen a halál, a pusztulás. De Isten meg tudja téríteni az embert, vissza tudja rántani a szakadék széléről, és képes arra, hogy a lelkét arra irányítsa, hogy belássa tévedését, és visszatérjen a helyes útra. A fogságnak sem az volt az üzenete, hogy Isten elvetette a népet. Nem, hanem az, hogy megtérjen,

és ismét csak Istené legyen az Ő népének szíve.

A próféta Isten elé terjeszt egy érdekes kérést, mintegy visszasírva a „régiszip idöket”. Talán sokakban megfogalmazódik a gondolat, hogy régen jobb volt. Persze a problémák akkor is megvoltak, ha más formában is. Legyen szabad ezen a helyen a kérést egy kis mértékben helyesbíteni: akkor van értelme a múlt nosztalgikus visszakívánásának, - ha van egyáltalán -, ha közben képesek vagyunk az azóta elkövetett hibákból tanulni.

A megtérés nem volt könnyü az ószövet-

ségi nép idejében, és ma sem az. Kijönni a bün sötétjéből, meglátni a szennyes ruhát, fájdalmas. Belátni tévelygéseket, kínos. De más út egyszerűen nincs. Csak ez volt, és ma is csak ez, és a jövőben is ez lesz megtartásunk alapja. Isten hatalmasabb az embernél, és mivel az történt, hogy az ember lázadt fel Ellené, ezért kénytelen sorsába beletörtödni, és elindulni a valós megtérés felé, még akkor is, ha Isten segítségét kell, hogy igénybe vegye hozzá.

Ámen!

(Elhangzott 2010. június 27-én)

KÓRUS HÍREK

A múlt hétvégén a gyülekezetünk támogatásával is működő Mille DO(re)MI kórus családi kiránduláson vett részt. A következő sorokban erről olvashatnak rövid beszámolót a kórus egyik ideiglenes tagjától, Szabó Ágnestől, aki prágai részképzése alatt látogatta a próbákat és lépett fel a kórossal februártól május végéig.

hatnak rövid beszámolót a kórus egyik ideiglenes tagjától, Szabó Ágnestől, aki prágai részképzése alatt látogatta a próbákat és lépett fel a kórossal februártól május végéig.

Hétfégi képeslap

Mindent betöltő tehénillat (szép, fekete tehénkék; a nagyinál töltött gyerekkori nyarak nosztalgia-érzése) és egy távoli vidámpark dübörgő zenéje. És csodás táj

dombokkal, zöld füvel, kék éggel, úgy, ahogy az a nagy könyvben írva nagyon. És pár lépéssel odébb szarvasok méléző csapata a kerítés mögött. Ezek az első benyomások, amelyek Semilybe, pontosabban a Lánský farmra érkezéskor értek, ahol a prágai magyar kórustagok és családjaik (17 felnőtt és 6 gyermek) társaságában eltölthettem egy hétvégét.

Három tehénke a sok közül...

(És hogy hogy kerülök én a képbe? Volt szerencsém a Mille Domi tagja lenni röpké 4 hónapig).

Apró és még apróbb lábak dobogása, és vidám – vagy éppen panaszos – gyermekzsivaj, autóajtó csapódások, még több hang, még több arc. És szép lassan mindenki megérkezett. És lett tűz, és került kolbász meg mindenféle sütnivaló, és a torok sem maradt szárazon. Az egyre sűrűsödő sötétben szentjánosbogárkák csoportja gomolygott a réten, és a beszélgetés késő éjjelig tartott. Jó este volt.

Másnap csoportunk apraja-nagyja délelőtt felkerekedett, és nyakába vette a környéket. Séta, ebéd, aztán vidámpark, majd séta a városon át, és 10 koronáért egy templomtorony magasából tekinthettem végig a városon. Majd hazafelé menet a dombokon át félúton egy jó kofola a vasút mellett. Egy kicsit eltévedtünk, egy kicsit jót nevtünk. Este felé aztán egy számomra új játék (nem tudom a megnevezést, mi mindenesetre

elneveztük „puha bedmintonnak” az ütő és labda külleme miatt), aztán labdavadászat a fenyőfán és a bokrok között. (Úgy festhettünk, mint valami teaszüretelők, ahogy a bokrokat bogarásztuk.) Este sütés, vacsora, tehát, szentjánosbogár, sütés, tehát, szentjánosbogár, vacsora, beszélgetés, szelíden szállongó szappanbuborékok, vacsora, beszélgetés...

És eljött a harmadnap, a hazautazás napja. A közös fénykép sem maradhatott el. Aztán ment ki-ki a maga útján hazafelé. Néhányan úgy döntöttünk, kirándulunk még egyet, mielőtt végleg hazamegyünk. Meglátogattuk Mnichovo Hradiště-t, Vínóft és Ctěnicét. Aztán irány haza..

Az elmúlt hétvégéből sok fénykép, szép emlék maradt.. És az én esetemben egy kiadós izomláz is. És az érzés, hogy nagyon-nagyon jól éreztem magam!

Kedves Kórus, Kedves Kóruscsaládok: köszönöm, hogy Köztetek lehettem!

– Ági –

*A nagyfiúk, a nagylány és a traktor
(igaz, ő egy kicsit háttérbe szorult,
de azért ezen a képen ugyanolyan
fontos)*

*Túra után fáradtan,
de azért pár szappanbuborékra
még futja :)*

*Lassan a nyársak is elkészülnek.
Lehet süttögetni...*

*... amiből aztán a kicsik is
kivették a részüket.*

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától (nyári időszámítás alatt). (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Bibliáóra: Havonta egyszer; a következő bibliáóra időpontja egyelőre ismeretlen, kérjük kísérik figyelemmel a hirdetések.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkipásztornál lehet.

A lelkipásztor elérhetőségei: **Éles György**, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen – a következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn – a következő istentiszteletet **augusztus 21-én** tartjuk, a helyszínt és időpontot még pontosítjuk.

Teplíce – az istentisztelet helye és időpontja egyelőre ismeretlen.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A NyEMRLSz által szervezett **hittudományi tanácskozáson, amelyre Felsőőrön, július 22-25. (csütörtök-vasárnap) között** kerül sor, Éles György lelkész fogja képviselni gyülekezetünket.

– A szlovákiai **FIRESZ** (Fiatal Reformátusok Szövetsége) a **nyári szünetben** korosztálytól függően különféle **táborokat szervez**, melyekre szeretettel várja a csehországi magyar gyermekeket, fiatalokat. További információ ill. jelentkezés a **www.firesz.sk** weboldalon megadott elérhetőségeken lehetséges.

– Az idén 20 éves jubileumát ünneplő, Kassai székhelyű Fénysugár Polgári Társulás „SOLI DEO GLORIA” névvel **július 12-18 között** rendezi meg **rendhagyó napközis gyerektáborát**. A tábor központja a református gyülekezet temploma - parókiája lesz (Kovács utca 15). A napi „Bibliai üzenet” után **naponként Kassa különböző helyszínein folytatódik a tábor programja** – a foglalkozások az adott helyszínhez kötődnek minden nap. A polgári társulás **szeretettel vár a táborba minden Prágába szakadt régi táborozót, gyerektábori vezetőt**. A családos programokra szombaton, július 17-én kerül sor.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ704000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP